17 Φεβρουαρίου 2015

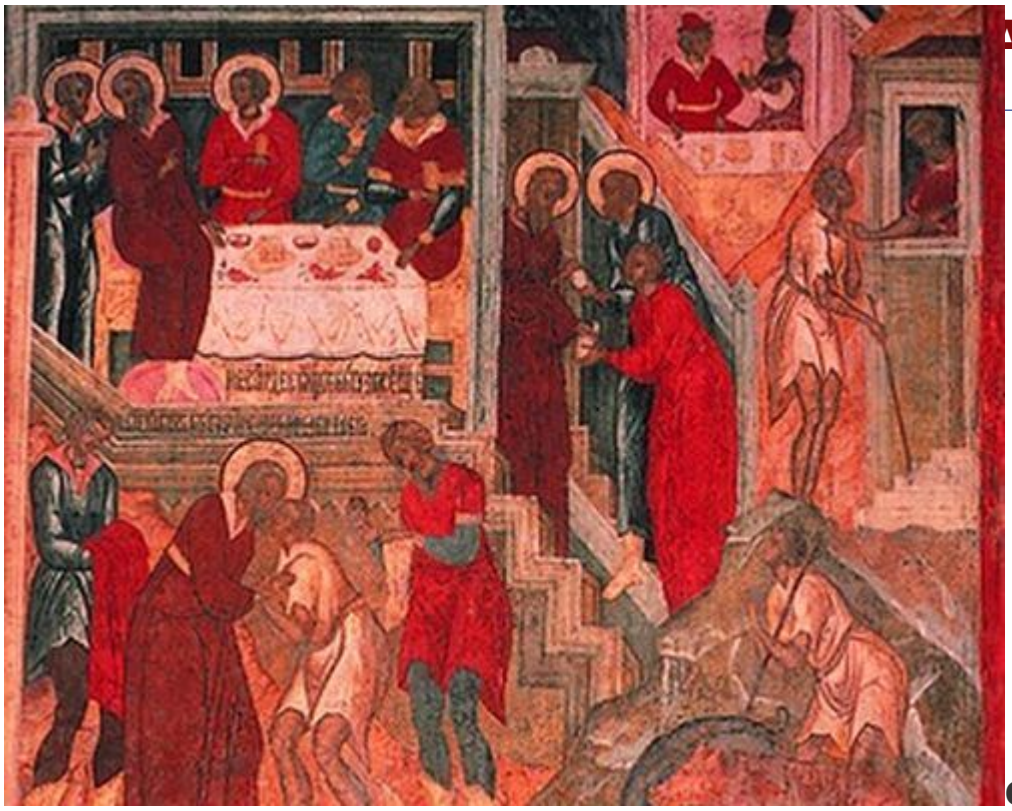

Αγιορείτου)

Γέροντες

Ο Θεός είναι πολύ κοντά μας, άλλα και πολύ ψηλά. Για να κάμψη κανείς τον Θεό,ώστε νά κατεβή να μείνη μαζί του, πρέπει νά ταπεινωθή και νά μετανοήση.

Τότε ό πολυεύσπλαχνος Θεός, βλέποντας την ταπείνωση του, τον υψώνει ώς τούς Ουρανούς και τόν αγαπάει πολύ. -Χαρά εσται εν τω ούρανω επί ένί άμαρτωλω μετανοουντι, λέει τό Ευαγγέλιο.

Ό Θεός έδωσε στον άνθρωπο τόν νου, γιά νά αναλογίζεται τό σφάλμα του, νά μετανοη και νά ζητάη συγχώρηση. Ό αμετανόητος άνθρωπος είναι σκληρό πράγμα. Είναι πολύ ανόητος, επειδή δεν θέλει νά μετανοήση, γιά νά απαλλαγή από τήν μικρή κόλαση πού ζή, ή οποία τόν οδηγεί στήν χειρότερη, τήν αιώνια. Έτσι στερείται και τις επίγειες παραδεισένιες χαρές, οί όποιες συνεχίζουν στόν Παράδεισο, κοντά στον Θεό, μέ τίς πολύ μεγαλύτερες χαρές, τίς αιώνιες.
Όσο ό άνθρωπος βρίσκεται μακριά άπό τόν Θεό, είναι εκτός εαυτού. Βλέπεις, στο Ευαγγέλιο γράφει ότι ό άσωτος υιός -εις εαυτόν έλθών είπε- πορεύσομαι προς τον πατέρα μου. Δηλαδή, όταν συνήλθε, όταν μετάνοιωσε, τότε είπε: Θα επιστρέψω στον πατέρα μου. Όσο ζούσε στήν αμαρτία, ήταν εκτός

εαυτού, δέν ήταν στα λογικά του, γιατί ή αμαρτία είναι έξω από τήν λογική.

– Γέροντα, ό Άββάς Άλώνιος λέει: **-Έάν θέλη ό άνθρωπος, από πρωί εως εσπέρας γίνεται εις μέτρον θείον. Τί εννοεί;**
– Ή πνευματική ζωή δέν θέλει χρόνια. Σέ ένα δευτερόλεπτο μπορεί νά βρεθή κανείς από τήν κόλαση στον Παράδεισο, άν μετανοήση. Ό άνθρωπος είναι τρεπτός. Μπορεί νά γίνη άγγελος, μπορεί νά γίνη διάβολος.
Πά πά πά, τί δύναμη έχει ή μετάνοια! Απορροφά τήν θεία Χάρη. Έναν λογισμό ταπεινό νά φέρη στον νου του ό άνθρωπος, σώθηκε. Έναν λογισμό υπερήφανο νά φέρη, άν δέν μετανοήση και τον βρή ό θάνατος, πάει, χάθηκε. Βέβαια, ό ταπεινός λογισμός πρέπει νά συνοδεύεται και από τον εσωτερικό αναστεναγμό, τήν εσωτερική συντριβή. **Γιατί ό λογισμός είναι λογισμός, άλλά υπάρχει και ή καρδιά.** -Όλη ψυχή και διάνοια και καρδία, λέει ό υμνωδός. Νομίζω όμως ότι ό Άββάς εδώ εννοεί μιά πιο μόνιμη κατάσταση. Χρειάζεται ένα διάστημα, γιά νά φθάση κανείς σέ καλή κατάσταση.
Σφάλλω, μετανοώ, συγχωρούμαι αυτήν τήν στιγμή. Άν έχω αγωνιστικό πνεύμα, μπορώ σιγά-σιγά νά σταθεροποιήσω μιά κατάσταση, άλλά μέχρι τότε ταλαντεύομαι.

– Γέροντα, ένας άνθρωπος ηλικιωμένος μπορεί νά βοηθήση πνευματικά τον εαυτό του;
– Ναί, ίσα-ίσα, όταν κανείς γεράση, τού δίνεται ή δυνατότητα νά μετανοήση, γιατί φεύγουν οί ψευδαισθήσεις. Πρώτα, επειδή είχε σωματικές δυνάμεις και δέν δυσκολευόταν, δέν καταλάβαινε τις αδυναμίες του και νόμιζε ότι βρισκόταν σέ καλή κατάσταση. Τώρα πού έχει δυσκολίες και γκρινιάζει, βοηθιέται νά καταλάβη ότι δεν είναι εντάξει, ότι χωλαίνει, και νά μετανοήση. Αν αξιοποίηση πνευματικά τά λιγώτερα χρόνια της ζωής του πού του έμειναν και χρησιμοποίηση και τήν πείρα πού του άφησαν τά περισσότερα χρόνια της ζωής του πού πέρασαν, δεν θά τόν άφήση ό Χριστός, θά τόν έλεήση.

Πηγές: gerontesmas.com- agioritikovima.gr